

No. 40571

**Australia
and
Turkey**

Treaty on extradition between Australia and the Republic of Turkey (with exchange of letters of 27 and 28 March 1995). Canberra, 3 March 1994

Entry into force: *16 November 2003 by notification, in accordance with article 17*

Authentic texts: *English and Turkish*

Authentic text (exchange of letters): *English*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Australia, 20 September 2004*

**Australie
et
Turquie**

Traité d'extradition entre l'Australie et la République turque (avec échange de lettres du 27 et 28 mars 1995). Canberra, 3 mars 1994

Entrée en vigueur : *16 novembre 2003 par notification, conformément à l'article 17*

Textes authentiques : *anglais et turc*

Texte authentique (échange de lettres) : *anglais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Australie, 20 septembre 2004*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

TREATY ON EXTRADITION BETWEEN AUSTRALIA AND THE REPUBLIC OF TURKEY

Australia and the Republic of Turkey,

Desiring to make more effective the co-operation between the two countries in the suppression of crime by concluding a treaty on extradition,

Have Agreed as follows:

Article 1. Obligation to extradite

Each Contracting Party agrees to extradite to the other, in accordance with the provisions of this Treaty, all persons who are wanted for prosecution, trial, or the imposition or enforcement of a sentence, in the Requesting Party for an extraditable offence.

Article 2. Extraditable offences

1. Extraditable offences are offences punishable only by imprisonment for a maximum period of at least one year or by a more severe deprivation of liberty under the laws of both the Contracting Parties.

2. Where a person is sought in order to enforce a sentence of imprisonment, extradition shall be granted only if the duration of the imprisonment still to be served amounts to at least six months.

3. For the purpose of extradition, it shall not matter whether the laws of the Contracting Parties place the offence within the same category of offences or describe an offence by the same terminology. The totality of the acts or omissions alleged against the person whose extradition is sought shall be taken into account and it shall not matter whether, under the laws of the Contracting Parties, the constituent elements of the offence differ.

4. When a request for extradition comprises several separate offences and extradition has been granted for one of the offences, it may also be granted for other offences contained in the request which could not otherwise fulfil the requirements of paragraphs 1 and 2 above as for the duration of imprisonment.

5. For offences in connection with taxes, duties, customs, exchange or other revenue matters, extradition shall be granted in accordance with the provisions of this Treaty if the law of the Requested Party contains a similar offence. Extradition may not be refused on the ground that the law of the Requested Party does not impose the same kind of tax or duty or does not contain a tax, duty, customs or exchange regulation of the same kind as the law of the Requesting Party.

6. Where the offence has been committed outside the territory of the Requesting Party, extradition shall be granted where the law of the Requested Party provides for the punishment of an offence committed outside its territory in similar circumstances. Where the

law of the Requested Party does not so provide the Requested Party may, in its discretion, grant extradition.

Article 3. Conditions of refusal

1. Extradition shall not be granted in any of the following circumstances:

(a) if the offence for which extradition is sought is a political offence. However, the following shall not be considered as political offences:

(i) an attack on the life of a Head of State or a member of that person's family;

(ii) an offence relating to any law against genocide;

(iii) any offence in respect of which the Contracting Parties have assumed or will assume an obligation to establish jurisdiction or to extradite pursuant to an international agreement to which they are both parties; or

(iv) an offence constituted by taking or endangering, attempting to take or endanger or participating in the taking or endangering of, the life of a person, being an offence committed in circumstances in which such conduct creates a collective danger, whether direct or indirect, to the lives of other persons;

(b) if the Requested Party has substantial grounds for believing that a request for extradition for an ordinary criminal offence has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his or her race, religion, nationality or political opinion, or that that person's position may be prejudiced for any of those reasons;

(c) if the offence for which extradition is requested constitutes a purely military offence which is not an offence under ordinary criminal law of the Contracting Parties;

(d) if final judgement has been passed in the Requested Party or in a third state in respect of the offence for which the person's extradition is sought;

(e) if the person whose surrender is sought has, according to the law of either Contracting Party, become immune by reason of lapse of time from prosecution or punishment for the offence for which extradition is requested; or

(f) if the offence for which extradition is requested has been or is subject to amnesty or pardon by either of the Contracting Parties.

2. Extradition may be refused in any of the following circumstances:

(a) if the person whose extradition is sought is a national of the Requested Party. Where the Requested Party does not extradite its own national, it shall, at the request of the Requesting Party and if the laws of the Requested Party allow, submit the case to its competent authorities in order that proceedings may be taken in respect of the offences for which extradition has been sought;

(b) if the person whose extradition is sought is being prosecuted in the Requested Party for the same offence;

(c) if the Requested Party has decided either not to prosecute or to terminate prosecution for the same offence;

(d) if the offence for which extradition is sought is an offence which is punishable by torture or cruel, inhuman or degrading treatment; or

(e) if the surrender is likely to have exceptionally serious consequences for the person whose extradition is sought particularly because of his or her age or state of health.

3. This Article shall not affect any obligation of the Contracting Parties which has already been undertaken or subsequently may be undertaken by them under any multilateral agreement.

Article 4. Postponement of extradition

When the person whose extradition is sought is being prosecuted or is serving a sentence in the territory of the Requested Party for an offence other than that for which extradition has been requested, surrender of this person may be postponed by the Requested Party until the conclusion of the prosecution and the full execution of any punishment that may be or may have been awarded. In this case, the Requested Party shall inform the Requesting Party accordingly.

Article 5. Extradition procedure and required documents

1. A request for extradition shall be made in writing and shall be communicated through the diplomatic channel. All documents submitted in support of a request for extradition shall be authenticated in accordance with Article 6.

2. The request for extradition shall be accompanied by:

(a) the original or an authenticated copy of the conviction and sentence or detention order immediately enforceable or of the warrant of arrest or other order having the same effect and issued in accordance with the procedure laid down in the law of the Requesting Party;

(b) a document stating the manner of commission, place and date of each offence, its legal description and a copy of relevant enactments or, where this is not possible, a statement of the relevant law, and, if possible, where the person sought may be found;

(c) as accurate a description of the person sought, together with any other information to establish that person's identity and nationality, and, if possible, that person's fingerprints and photo; and

(d) an explicit declaration of the requesting authority seeking extradition and, if need be, provisional arrest.

3. The request and its supporting documents shall be accompanied by certified translations into the language of the Requested Party.

Article 6. Authentication of supporting documents

1. A document that, in accordance with Article 5, accompanies a request for extradition, shall be admitted in evidence, if authenticated, in any extradition proceedings in the territory of the Requested Party.

2. A document is authenticated for the purposes of this Treaty if it purports to be both signed by a Judge, Public Prosecutor or other competent authority and sealed with an official seal.

Article 7. Additional information

1. If the Requested Party considers that the information furnished in support of a request for extradition is not sufficient in accordance with this Treaty to enable extradition to be granted, that Party may request additional information and may fix a time limit for the receipt thereof and, upon the Requesting Party's application, for which reason shall be given, may grant a reasonable extension of the time limit.

2. If the person whose extradition is sought has been arrested and the additional information is not sufficient in accordance with this Treaty or is not received within the time specified, the person may be discharged. However, such discharge shall not preclude the Requesting Party from renewing its request for the extradition.

3. Where the person is discharged in accordance with paragraph 2 of this Article, the Requested Party shall notify the Requesting Party as soon as possible.

Article 8. Provisional arrest

1. In case of urgency the competent authorities of the Requesting Party may apply by means of the International Criminal Police Organisation (INTERPOL) or otherwise for the provisional arrest of the person sought pending the presentation of the request for extradition through the diplomatic channel. The application may be transmitted by post or telegraph or by any other means affording a record in writing.

2. The application shall, so far as possible, give a description of the person sought, together with any information to establish his or her identity and nationality and shall contain a statement of the existence of one of the documents mentioned in sub-paragraph 2(a) of Article 5, a statement that extradition is to be requested through the diplomatic channel, a statement of the punishment that can be, or has been imposed for the offence, and a statement of how the offence has been committed (*modus operandi*). A copy of the document mentioned in sub-paragraph 2(a) of Article 5 shall be attached in its original form to the application.

3. On receipt of such an application the Requested Party shall take the necessary steps to secure the arrest of the person sought and the Requesting Party shall be promptly notified of the result of its request.

4. A person arrested upon such an application may be set at liberty upon the expiration of 45 days from the date of that person's arrest if a request for extradition, supported by the documents specified in Article 5, has not been received.

5. The release of a person pursuant to paragraph 4 of this Article shall not prevent the institution of proceedings with a view to extraditing the person sought if the request is subsequently received.

Article 9. Conflicting requests

1. Where requests are received from two or more States for the extradition of the same person, the Requested Party shall determine to which of those States the person is to be extradited and shall notify the Requesting States of its decision.

2. In determining to which State a person is to be extradited, the Requested Party shall have regard to all relevant circumstances and, in particular, to:

- (a) if the requests relate to different offences, the relative seriousness of the offences;
- (b) the time and place of commission of each offence;
- (c) the respective dates of the requests;
- (d) the nationality of the person; and
- (e) the ordinary place of residence of the person.

Article 10. Surrender

1. The Requested Party shall, as soon as a decision on the request for extradition has been made, communicate that decision to the Requesting Party through the diplomatic channel. Reasons shall be given for any complete or partial rejection.

2. If the request is agreed to, the Requesting Party shall be informed of the place and date of surrender and of the length of time for which the person sought was detained for the purposes of extradition.

3. Subject to the provisions of paragraph 4 of this Article, if the person sought has not been taken over on the appointed date, that person may be released after the expiry of 30 days, and shall in any case be released after the expiry of 45 days. The Requested Party may refuse to extradite that person for the same offence.

4. If circumstances beyond its control prevent a Party from surrendering or taking over the person to be extradited, it shall notify the other party. The two Parties shall mutually decide upon a new date of surrender, and the provisions of paragraph 3 of this Article shall apply.

Article 11. Surrender of property

1. Upon the request of the Requesting Party, the Requested Party, subject to its laws and interests of third parties, shall seize and surrender the following property and valuables:

- (a) property which has been used in committing the crime or which may be required as evidence; and
- (b) property and valuables which have been acquired as a result of the offence and were found in the possession of the person sought at the time of arrest or detention, or which are discovered subsequently.

2. If possible, the property specified in paragraph 1 of this Article shall be delivered to the Requesting Party at the same time as the surrender of the person extradited. Property

and valuables seized under paragraph 1 shall be delivered even if extradition already granted cannot be carried out owing to the death or escape of the person sought.

3. The said property and valuables can be temporarily retained for proceedings pending in the territory of the Requested Party or they can be delivered under the condition of restitution.

4. Any rights which the Requested Party or third parties may have acquired in the said property and valuables shall be preserved. Where these rights exist, the property, upon request, shall be returned without charge to the Requested Party as soon as possible after trial.

Article 12. Rule of speciality

A person who has been extradited in accordance with the present Treaty shall not be prosecuted, punished or detained for the enforcement of a sentence or subjected to any other restriction on personal freedom or delivered to a third State for any offence committed prior to surrender from the territory of the Requested Party other than that for which extradition was granted, except in the following cases:

(a) if the Party which surrendered the person consents. A request for consent shall be submitted, accompanied by the documents mentioned in Article 5 and a record established by a competent authority of the statement made by the extradited person in respect of the request for consent;

(b) if the person extradited, having had for a period of 45 days from the date of final release, an opportunity to leave the territory of the Party to which the person has been surrendered still remains in the territory of that Party. This period does not include the time during which the released person could not voluntarily leave the territory of that Party; or

(c) if, after having left, the person has returned voluntarily to the territory of the Party to which surrender was granted.

Article 13. Surrender to a third State

1. Where a person has been surrendered to the Requesting Party by the Requested Party, the Requesting Party shall not surrender that person to any third State for an offence committed before that person's surrender, unless:

(a) the Requested Party consents to that surrender; or

(b) the person has had an opportunity to leave the Requesting Party and has not done so within 45 days of final discharge in respect of the offence for which that person was surrendered by the Requested Party or has returned to the territory of the Requesting Party after leaving it.

2. Before acceding to a request pursuant to sub-paragraph 1(a) of this Article, the Requested Party may request the production of the documents mentioned in Article 5.

Article 14. Transit

1. The transit of a person, who is the subject of extradition from a third State through the territory of one of the Contracting Parties to the territory of the other Contracting Party, shall be granted upon submission of a request, provided the offence involved is an extraditable offence under Article 2 and that the Contracting Party requested to permit transit does not consider the offence to be one covered by Article 3.

2. The request for transit shall be accompanied by the copies of documents mentioned in sub-paragraphs 2(a) and 2(b) of Article 5.

3. The Requested Party shall not be bound to permit the transit of its nationals, nor of a person who may be prosecuted or required to serve a sentence in its territory.

4. If air transport is to be used, the following provisions shall apply:

(a) when no intermediate stop is scheduled, the Requesting Party shall notify the Requested Party that transit will occur, and that one of the documents described in paragraph 2(a) of Article 5 exists and state the name and nationality of the person in transit;

(b) when an unscheduled landing occurs, notification as provided in the previous sub-paragraph shall have the effect of a request for provisional arrest as provided in Article 8. Thereupon, transit will be requested as provided for in paragraph 1 of this Article; or

(c) when an intermediate stop is required, the Requesting Party shall submit a request as provided in paragraph 1 of this Article.

5. If circumstances require the person to be held in custody during transit, the Requesting Party may be required to follow the provisions in paragraph 2 of Article 8.

6. Where a person is being held in custody for the purposes of transit, the Contracting Party in whose territory the person is being held, may direct that the person be released if transportation is not continued within a reasonable time.

Article 15. Competent authorities

For the purposes of Articles 6 and 8 of this Treaty, competent authorities are:

(a) for Turkey - a Judge, a Court or a Public Prosecutor; and

(b) for Australia - the Attorney-General, a Judge or a Magistrate.

Article 16. Expenses

1. All expenses incurred in the territory of the Requested Party for dealing with the extradition request shall be borne by that Party until surrender.

2. The expenses after surrender shall be borne by the Requesting Party.

3. The expenses incurred by reason of transit shall be borne by the Requesting Party.

Article 17. Entry into force and denunciation

1. This Treaty shall enter into force thirty days after the Contracting Parties have notified each other in writing that their respective constitutional requirements for entry into force of this Treaty have been compiled with.

2. Requests for extradition made after entry into force of this Treaty shall be governed by its provisions, including Article 2, whatever the date of the commission of the offence.

3. Either Contracting Party may terminate this Treaty by notice in writing at any time and it shall cease to be in force on the one hundred and eightieth day after the day on which notice is given.

In Witness Whereof the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Treaty.

Done at Canberra on the third day of March, One Thousand, nine hundred and ninety-four in English and Turkish each text being equally authentic.

For the Government of Australia:

GARETH EVANS

Minister for Foreign Affairs

For the Government of the Republic of Turkey:

HIKMET ÇETIN

Minister of Foreign Affairs

EXCHANGE OF NOTES CONSTITUTING AN AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF AUSTRALIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF TURKEY TO AMEND ARTICLE 2.1 OF THE TREATY ON EXTRADITION OF 3 MARCH 1994

1

Ankara
27 March 1995

Note No. 028/95

The Australian Embassy presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Turkey and has the honour to inform the Ministry of the existence of an error in the English language version of the Treaty on Extradition between Australia and the Republic of Turkey done at Canberra on 3 March 1994 (hereinafter referred to as "the Treaty").

Article 2.1 of the Treaty reads in English as follows:

"Extraditable offences are offences punishable only by imprisonment for a maximum period of at least one year or by a more severe deprivation of liberty under the laws of both the Contracting Parties."

The Embassy has the honour to advise that this text contains an error in that the word "only" should not appear in Article 2.1. The Turkish language version of the Treaty does not contain this error and therefore needs no correction.

In accordance with Article 79(1)(b) of the Vienna Convention on the Law of Treaties the Embassy has the honour to propose that this error be corrected by the deletion of the word "only" from Article 2.1 of the English language version of the Treaty.

Article 2.1 of the Treaty shall thus read in the English language version as follows:

"Extraditable offences are offences punishable by the imprisonment for a maximum period of at least one year or by a more severe deprivation of liberty under the laws of both Contracting Parties."

In view of the foregoing, the Embassy also has the honour to propose that the Contracting Parties to the Treaty agree to the following interpretations of the Treaty.

The Contracting Parties shall in their application of the Treaty interpret Article 2.1 to mean that offences shall be considered extraditable offences if they are punishable by imprisonment for a maximum period of at least one year or by a more severe deprivation of liberty under the laws of the Contracting Parties even if another kind of punishment may also exist for that offence under the laws of one or other or both of the Contracting Parties.

The Contracting Parties shall in their application of the Treaty interpret the Treaty as corrected to mean that extradition may be refused if extradition is not permitted by the law of the Requested Party by reason of the kind of punishment to which a person accused or convicted of an extraditable offence may be subject.

The Embassy of Australia has the honour to propose that, if the foregoing correction of the Treaty and the foregoing interpretations of the corrected version of the Treaty are acceptable to the Government of the Republic of Turkey, this Note and the Ministry of Foreign Affairs' confirmatory reply shall constitute an Agreement between the Government of Australia and the Government of the Republic of Turkey which shall enter into force on the date on which the Treaty enters into force.

This exchange of Notes shall not be interpreted as Turkey's accession to the Vienna Convention on the Law of Treaties of 23 May 1969.

The Australian Embassy avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Turkey the assurances of its highest consideration.

II

Ankara, 28 March 1995

KKVM-I/AVUSTRALYA(GN)-2753

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Turkey presents its compliments to the Embassy of Australia and has the honour to acknowledge receipt of the Embassy's Note No. 028/95 dated 27 March 1995 which reads as follows:

[See note I]

The Ministry of Foreign Affairs has the honour to confirm that the foregoing is acceptable to the Government of the Republic of Turkey and the Embassy of Australia's Note and this reply shall together constitute an Agreement between the Government of the Republic of Turkey and the Government of Australia which shall enter into force on the date of entry into force of the Treaty on Extradition between the Republic of Turkey and Australia.

The Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Turkey avails itself of this opportunity to renew to the Embassy of Australia the assurances of its highest consideration.

The Australian Embassy
Ankara

[TURKISH TEXT — TEXTE TURC]

**AVUSTRALYA İLE TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ARASINDA SUÇLULARIN GERİ VERİLMESİ
ANDLAŞMASI**

Avustralya ile Türkiye Cumhuriyeti arasında suçun önlenmesi alanında aralarındaki işbirliğinin daha etkin bir hale getirilmesi arzusuyla suçluların geri verilmesi anlaşması yapmak için aşağıdaki hükümler üzerinde anlaşmışlardır:

HADDE 1

Suçluları Geri Verme Yükümlülüğü

Sözleşen taraflar, bu Anlaşma hükümleri uyarınca, isteyen Tarafça, geri verilebilir bir suç sebebiyle kovuşturma, yargılama, ceza verilmesi veya bir cezanın yerine getirilmesi için istenilen kişileri birbirlerine geri vermeyi kabul ederler.

HADDE 2

Geri Verme Konusu Olabilecek Suçlar

1. Sözleşen Tarafların yasalarına göre yukarı haddi en az bir yıl veya daha fazla hürriyeti bağlayıcı cezayı gerektiren suçlar geri verme konusu suçlardır.

2. Hapis cezasının yerine getirilmesi amacıyla bir kimsenin geri verilmesi isteniyorsa, istem, ancak yerine getirilecek ceza süresinin en az altı ay olması halinde kabul edilecektir.

3. Geri vermenin amaçları açısından, Sözleşen Tarafların yasalarının, suça aynı suçlar kategorisi içinde yer verip vermemesi veya bir suçu aynı deyimlerle niteleyip nitelememesi önemli olmayacaktır. Geri verilmesi istenilen kişiye yüklenen fiiller ve ihmali hareketlerin tümü dikkate alınacak ve bunların temel unsurlarının Sözleşen Tarafların yasalarına göre farklı olmaları önemli sayılmayacaktır.

4. Geri verme istemi, birbirinden ayrı suçları içerdiği ve geri vermeye konu suçlardan biri için kabul edilmiş olduğu takdirde, yukarıdaki 1 ve 2 no'lu paragrafların gereklerini hapis süresi bakımından karşılayamayan istem kapsamına giren diğer suçlar bakımından da geri verme kabul edilebilecektir.

5. Vergi, resim, gümrük, kambiyo veya diğer Devlet gelirlerine ilişkin suçlarla ilgili geri verme istemi, eğer istenilen Tarafın yasaları benzeri suçları içeriyorsa, bu Andlaşma hükümlerine göre yerine getirilecektir. Geri verme istemi, istenilen Taraf yasalarının aynı nevi vergi veya resmi tarhetmediği veya isteyen Tarafın yasalarının öngördüğü neviden vergi, resim, gümrük veya kambiyo kurallarını içermediği gerekçesiyle reddedilemeyecektir.

6. Suç, isteyen Tarafın ülkesi dışında işlenmiş olduğu takdirde, geri verme istemi, istenilen Tarafın yasalarının benzeri durumlarda ülkesi dışında işlenen bir suçun cezalandırılmasını öngörmesi halinde yerine getirilecektir. Eğer istenilen Taraf yasaları bunu öngörmüyorsa, geri verme isteminin yerine getirilip getirilmemesi istenilen Tarafın takdirine bağlıdır.

MADDE 3

Reddetme Koşulları

1. Geri verme istemi aşağıdaki hallerde kabul edilmeyecektir:

(a) Geri verme istemine konu olan suç politik suç ise. Bununla birlikte, aşağıdaki suçlar politik suç olarak görülmeyecektir:

(i) Devlet Başkanının veya ailesinin üyelerinin hayatına karşı yapılan saldırı;

(ii) Soykırıma karşı olan her hukuk kuralıyla ilgili bir suç;

(iii) Sözleşen Tarafların, üzerinde yargı yetkisi tesis etmeyi kabul ettikleri veya kabul etme yükümlülüğü altına girdikleri veya her iki Devletin taraf olduğu bir uluslararası anlaşma uyarınca geri vermeyi kabul ettikleri herhangi bir suç; veya

(iv) Bir kimseyi öldürmek veya hayatını tehlikeye sokmak, öldürmeye veya hayatını tehlikeye sokmaya teşebbüs veya bu fiillere iştirak suretiyle, diğer kişilerin hayatlarına doğrudan veya dolaylı kollektif tehlike yaratacak şekilde işlenen bir suç;

(b) İstenilen Tarafın, âdi bir suç için yapılan geri verme isteminin bir kişinin ırkı, dini, uyrukluğu veya politik düşüncesi bakımından kovuşturulması veya cezalandırılması amacıyla yapıldığı veya sözkonusu sebeplerden birisi nedeniyle bu kişinin durumunun haksız olarak zarar görebileceği hususunda ciddi gerekçeleri varsa;

(c) Geri verme istemine konu olan suç, iki tarafın da olağan ceza hukukuna göre suç olmayan sırf askeri nitelikte bir suç ise;

(d) Geri verme istemine konu olan suç sebebiyle, İstenilen Tarafta veya üçüncü bir Devlette kesin karar verilmişse;

(e) Teslimi istenen kişi, geri verme istemine konu olan suç yönünden Sözleşen Taraflardan birinin kanunlarına göre kovuşturulmaktan veya cezalandırılmaktan, zamanaşımı nedeniyle bağışık ise;

(f) Geri verme istemine konu olan suç, Sözleşen Taraflardan birinde çıkarılan genel veya özel affa konu olmuş veya olmaktaysa.

2. Geri verme istemi aşağıdaki hallerde reddedilebilecektir.

(a) Geri verilmesi istenen kişi istenilen Taraf uyuğu ise, istenilen Taraf kendi uyuğunu geri vermemesi halinde, isteyen Tarafın istemi üzerine ve kendi kanunları izin verdiği takdirde, geri verme istemine konu olan suçlar sebebiyle kovuşturma yapılabilmesi için durumu yetkili makamlarına iletenecektir;

(b) Geri verilmesi istenen kişi, aynı suç sebebiyle istenilen Taraf'ta kovuşturulmakta ise;

(c) istenilen Taraf, aynı suç sebebiyle kovuşturmana veya kovuşturmayı durdurma kararı vermişse;

(d) Geri verme istemine konu suç, işkence veya zalimâne, insanlık dışı veya haysiyet kırıcı bir ceza ile cezalandırılabilen bir suç ise;

(e) Teslimin, geri verilmesi istenen kişinin özellikle yaşı veya sağlık durumu bakımından fevkalâde ciddi sonuçlar yaratması ihtimali varsa;

3. Bu madde, Söziğen Tarafların herhangi bir çok tarafılı andlaşmadan kaynaklanan veya daha sonra doğacak hişbir yükümlülüğünü etkilemeyecektir.

MADDE 4

Geri Vermenin Ertelenmesi

Geri verilmesi istenen kişi, istenilen Taraf ülkesinde, geri verme istemine konu olan suçtan başka bir suç nedeniyle kovuşturulmakta veya bir hapis cezasını çekmekte ise, istenilen Tarafça bu kişinin teslimi, kovuşturmanın sonuçlandırılmasına ve verilmiş veya verilebilecek bir cezanın tamamen yerine getirilmesine kadar ertelenebilir. İstenilen Taraf, durumdaki gelişmelerden isteyen Taraf'a bilgi verecektir.

MADDE 5

Geri Verme Usulü ve Gerekli Belgeler

1. Geri verme istemi yazılı olarak yapılacak ve diplomatik kanaldan iletilecektir. Geri verme istemine eklenen tüm belgeler 6.maddeye göre onaylanacaktır.

2. Geri verme istemine řu belgeler eklenecektir:

(a) Geri verme isteminde bulunan Taraf'ın yasalarına uygun olarak verilmiş mahkumiyet ve ceza kararının veya yerine getirilebilir tutuklama emrinin veya yakalama müzekkeresinin veya aynı etkiyi içeren diğer bir kararın aslı veya onaylanmış örneği;

(b) Herbir suçun işleniş şeklini, yerini ve tarihini, hukuken nitelenişini gösteren bir belge ile, ilgili yasa maddelerinin örneği, bunun mümkün olmaması halinde ilgili yasanın açıklaması ve mümkün ise istenen kişinin nerede bulunabileceğini gösteren belge;

(c) Geri verilmesi istenen kişinin mümkün olduğunca açık eşgali ile kimliğini ve uyruğunu belirlemeye yarayacak diğer bilgiler ve mümkün ise, bu kişinin parmak izi fişleri ve fotoğrafı;

(d) Geri verme isteminde bulunan makamın bu arzusunu gösteren açık beyanı ve gerekiyorsa geçici tutuklama istemi.

3. İstem ve buna ilişkin belgelere istenilen Taraf dilindeki onaylı çevirileri eklenecektir.

HADDE 6
İsteme İlişkin Belgelerin
Doğruluğunun Onaylanması

1. 5.Maddeye uygun olarak geri verme istemine eklenen herhangi bir belge, doğruluğu onaylanmış ise, istenilen Taraf ülkesindeki geri verme işlemlerinde delil olarak kabul edilecektir.

2. Bu Andlaşmanın amaçları bakımından bir belgenin doğruluğunun onaylanması, bunun hem bir hakim, Cumhuriyet Savcısı veya bir diğer yetkili makam tarafından imzalanmış, hem de resmi mühürle damgalanmış olması anlamına gelir.

HADDE 7
Ek Bilgi

1. İstenilen Taraf, bu Sözleşmeye göre bir kişinin geri verilmesi için sağlanan bilgilerin yeterli olmadığı görüşünde ise, ek bilgi isteminde bulunabilir, bunun iletilmesi için belirli bir süre verebilir ve İsteyen Tarafın nedenlerini de göstereceği başvurusu üzerine, sürenin makul bir zaman için uzatılmasını kabul edebilir.

2. Geri verilmesi istenen kişi tutuklanmışsa ve ek bilgi bu Andlaşmaya göre yeterli değilse veya belirlenen süre içinde alınmamışsa, bu kişi serbest bırakılabilir. Bununla birlikte, bu serbest bırakılma isteyen Tarafın geri verme istemini yenilemesini engellemez.

3. Bir kişi, bu maddenin 2.paragrafına göre serbest bırakılırsa, istenilen Taraf mümkün olan en kısa süre içinde durumu isteyen Tarafa bildirecektir.

HADDE 8

Geçici Tutuklama

1. Acil hallerde, isteyen Taraf yetkili makamları, geri verme isteminin diplomatik kanaldan gönderilmesi sırasında, Uluslararası Kriminal Polis Kuruluşu (INTERPOL) aracılığıyla veya başka bir kanaldan istenen kişinin geçici olarak tutuklanması başvurusunda bulunabilir. Bu başvuru posta veya telgraf veya yazıya dönüşen başka bir vasıtayla iletilebilecektir.

2. Başvuruda, mümkün olduğunca, istenen kişinin tarifi ile hüviyetini ve uyruğunu belirlemeye yarayacak her nev'i bilgi verilecek ve başvuru yukarıdaki 5.maddenin 2(a) alt-paragrafında belirtilen belgelerden birinin varlığına, diplomatik kanaldan geri verme isteminde bulunulacağına, yüklenen suç sebebiyle uygulanabilecek veya uygulanan ceza ile suçun ne surette işlendiğine (modus operandi) ilişkin açıklamaları içerecektir. Başvuruya 5.maddenin 2(a) alt-paragrafında belirtilen belgenin orijinal örneği eklenecektir.

3. Böyle bir başvuruyu alan istenilen Taraf, istenen kişinin tutuklanmasını sağlayacak ve isteyen Taraf isteminin sonucundan derhal haberdar edilecektir.

4. Bu şekilde tutuklanan kişi, eğer geri verme istemi ve 5.maddede belirtilen buna ilişkin belgeler, tutuklama tarihinden itibaren 45 gün sonuna kadar teslim alınmadığı takdirde, serbest bırakılabilecektir.

5. Bir kişinin bu maddenin 4.paragrafına göre serbest bırakılması, istemin daha sonra alınması üzerine bu kişinin geri verilmesi işlemlerinin yapılmasını engellemeyecektir.

MADDE 9

Çatışan İstemler

1. İki veya daha fazla Devletten aynı kişinin geri verilmesi istemi alındığı takdirde, istenilen Taraf bu kişiyi sözkonusu Devletlerden hangisine geri vereceğini belirleyecek ve kararını isteyen Devletlere bildirecektir.

2. İstenilen Taraf bir kişinin hangi Devlete geri verileceğinin belirlenmesinde, bütün ilgili koşulları ve özellikle aşağıdaki hususları gözönünde bulunduracaktır;

(a) İstemler değişik suçlara ilişkin ise, bunların nispi ağırlığı;

(b) Her suçun işleniş zamanı ve yeri;

(c) İstemlerin yapılış tarihleri;

(d) İstenilen kişinin uyruğu;

(e) İstenilen kişinin alışılakelmiş ikâmet yeri.

HADDE 10

Teslim

1. İstenilen Taraf, geri verme istemi konusunda karar verir vermez, bu kararı diplomatik kanaldan İsteyen Taraf'a ileticektir. Tam veya kısmi red halinde bunun sebepleri gösterilecektir.

2. İstem kabul edilirse, İsteyen Tarafa teslim yeri ve tarihi ile istenen kişinin geri verme amacıyla tutuklu bulundurulduğu süre bildirilecektir.

3. Bu maddenin 4.Paragrafı hükümleri saklı kalmak kaydıyla, istenen kişi belirlenen tarihte teslim alınmadığı takdirde, bu tarihi izleyen 30 günün sonunda serbest bırakılabilecek ve her durumda 45 günün sonunda salıverilecektir. İstenilen Taraf, bu kişiyi aynı suç sebebiyle geri vermeyi reddedebilir.

4. Taraflardan biri, elinde olmayan ve geri verilecek kişinin teslim edilmesini veya alınması engelleyen durumların ortaya çıkması halinde, bunu diğer Tarafa bildirecektir. Her iki Taraf karşılıklı olarak yeni teslim tarihini kararlaştıracak ve bu Maddenin 3.paragrafı hükümleri uygulanacaktır.

HADDE 11

Eşyanın Teslimi

1. İsteyen Tarafın istemi üzerine, istenilen Taraf, kendi yasaları ve üçüncü kişilerin hakları saklı kalmak kaydıyla, aşağıdaki eşya ve değerlere el koyup bunları teslim edecektir:

(a) Suçun işlenmesinde kullanılmış veya kanıt olarak gerekli olabilecek eşya;

(b) Suç sonucu elde edilmiş olup da yakalama veya tutuklama sırasında istenen kişinin zilyetliğinde bulunmuş olan veya sonradan ortaya çıkarılan eşya ve değerler.

2. Olanak bulunduğu takdirde, bu maddenin 1.paragrafında belirtilen eşyanın isteyen Tarafa teslimi, geri verilecek kişinin teslimi ile aynı zamanda yapılacaktır. Geri verme istemi kabul edilmiş ve fakat istenen kişinin ölümü veya kaçması sebebiyle geri verme gerçekleştirilemiyor olsa bile, 1.paragrafa göre el koyulan eşya ve değerler teslim edilecektir.

3. Sözü edilen eşya ve değerler, istenilen Taraf ülkesinde yapılmakta olan kovuşturmalar için geçici olarak alıkonulabilir, veya geri verilmesi koşuluyla teslim edilebilir.

4. Bununla birlikte, sözü edilen eşya ve değerler üzerinde istenilen Devletin veya üçüncü kişilerin kazanmış oldukları tüm haklar saklı kalacaktır. Bu nev'i hakların varlığı halinde, eşya, istek üzerine, istenilen Tarafa ücretsiz ve yargılama sonunda mümkün olan en kısa sürede geri gönderilecektir.

MADDE 12

Hususilik Kuralı

Bu Andlaşma'ya göre geri verilmiş olan kişi, aşağıdaki haller dışında, istenilen Taraf ülkesinden tesliminden önce işlenmiş olup da geri vermenin kabul edilmiş olduğu suçtan başka herhangi bir suç sebebiyle kovuşturulamaz, cezalandırılmaz veya bir cezanın yerine getirilmesi için tutuklanamaz veya kişisel hürriyetinin başka herhangi bir biçimde kısıtlanmasına tâbi tutulamaz veya bir üçüncü Devlet'e teslim edilemez:

(a) Kişiyi teslim eden Tarafın buna rıza göstermesi durumunda, rızanın alınması için istemde bulunulacak ve buna 5.maddede belirtilen belgeler ile geri verilen kişinin suça ilişkin olarak yaptığı beyanın tutanağı eklenecektir;

(b) Geri verilen kişi, teslim edilmiş olduğu Tarafın Ülkesini, kesin olarak serbest kaldığı tarihten itibaren 45 günlük süre içinde terketmek fırsatına sahip olmasına rağmen bu Taraf ülkesinde kalmışsa. Bu süre, serbest bırakılan kişinin kendi iradesi dışındaki nedenlerle bu Taraf Ülkesini terketmemiş olduğu zamanı içermez;

(c) Bu kişi, terkettikten sonra, teslim edildiği Taraf Ülkesine kendi isteği ile dönmüşse.

MADDE 13

Üçüncü Devlete Teslim

1. Bir kişi, istenilen Tarafça İsteyen Tarafa teslim edildiğinde, İsteyen devlet bu kişiyi teslimden önce işlenmiş bir suç sebebiyle üçüncü bir Devlete teslim edemeyecektir, meğerki:

(a) İstenilen Taraf teslimine izin vermiş olsun; veya

(b) Bu kişi, istenilen Tarafça teslimine esas olan suç sebebiyle kesin olarak serbest bırakılmasından itibaren 45 günlük süre içinde İsteyen Taraf ülkesini terketmek fırsatına sahip olmasına rağmen, terketmemişse veya terkettikten sonra tekrar İsteyen Taraf ülkesine dönmüşse.

2. İstenilen Taraf, bu maddenin 1 (a) alt-paragrafı uyarınca yapılan bir istemi kabul etmeden önce, 5.maddede belirtilen belgelerin sağlanmasını isteyebilir.

MADDE 14

Transit

1. Geri vermeye konu olan kişinin üçüncü bir Devletten alınıp Sözleşen Taraflardan birisinin ülkesi üzerinden diğer Sözleşen Taraf ülkesine transit geçişine, suçun 2.madde uyarınca geri vermeye elverişli bir suç olması ve transit geçişe izin vermesi istenilen Tarafça bu suçun 3.madde kapsamında görülmemesi kaydıyla, istemde bulunulması üzerine izin verilecektir.

2. Transit geçiş istemine, 5.maddenin 2(a) ve 2(b) alt-paragraflarında belirtilen belgelerin örneklere eklenecektir.

3. İstenilen Taraf, ne kendi uyruklarının, ne de kendi Ülkesinde kovuşturulabilecek veya bir hapis cezasını çekmesi gerekebilecek kişilerin transit geçişine izin vermek zorunda olmayacaktır.

4. Hava ulaşımı kullanıldığı takdirde, aşağıdaki hükümler uygulanacaktır:

(a) Herhangi bir duraklama ngrlmyorsa, isteyen Taraf istenilen Tarafa transit geçiş yapılacağını ve 5.maddenin 2(a) paragrafında belirtilen belgelerden birinin bulunduğunu, transit geçiş yapacak kişinin ismini ve uyrukluğunu bildirecektir;

(b) nceden öngörülmeyen bir iniş halinde, bir önceki alt-paragrafa göre yapılan bildirim, 8.maddede öngörülen geçici tutuklama istemi hükmünde olacaktır. Bunun zerine bu maddenin 1.paragrafında öngörüldüğü şekilde transit isteminde bulunulacaktır; veya

(c) Duraklama gereken halde, isteyen Taraf bu maddenin 1.paragrafında öngörüldüğü şekilde istemde bulunacaktır.

5. Transit geçiş sırasında koşullar kişinin tutuklu bulundurulmasını gerektiriyorsa, İsteyen Taraftan 8.maddenin 2.paragrafı hükümlerini uygulaması istenebilecektir.

6. Bir kimse transit amacıyla tutuklu bulundurulduğu takdirde, kişinin ülkesinde tutulduğu Sözleşen Taraf, makul bir süre içinde bu kişinin seyahatinin devamı sağlanmazsa serbest bırakılmasına karar verebilir.

HADDE 15

Yetkili Makamlar

Bu Andlaşmanın 6 ve 8.maddelerinin amaçları bakımından yetkili makamlar:

(a) Türkiye bakımından hakim, mahkeme veya Cumhuriyet Savcısı; ve

(b) Avustralya bakımından-Başsavcı, hakim veya Sulh hakimidir.

HADDE 16

Masraflar

1. İstenilen Taraf Ülkesinde teslim kade geri verme istemi işlemleri için yapılan tüm masraflar bu Tarafça karşılanacaktır.

2. Teslimden sonraki masraflar isteyen Tarafça karşılanacaktır.

3. Transit sebebiyle doğan masraflar isteyen Tarafça karşılanacaktır.

MADDE 17

Yürürlüğü Giriş ve Yürürlükten Kaldırma

1. Bu Andlaşma, Sözleşen Tarafların, Andlaşmanın yürürlüğe konulması için kendi Anayasal gereklerini yerine getirdiklerini birbirlerine bildirmelerini izleyen otuz gün sonunda yürürlüğe girecektir.

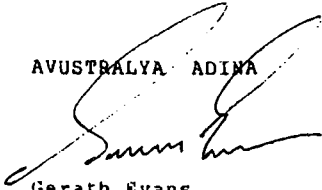
2. Bu Andlaşmanın yürürlüğe girmesinden sonra yapılacak istemler, suçun işleniş tarihi ne olursa olsun, bu Andlaşma hükümlerine tâbi olacaktır.

3. Sözleşen Taraflardan her biri, herhangi bir tarihte diğer Tarafa yazılı bildirimde bulunmak suretiyle bu Andlaşmayı sona erdirebilir ve Andlaşma bu bildirimi izleyen yüzseksen gün sonunda yürürlükten kalkacaktır.

Bu Andlaşmayı, her iki Hükümetin aşağıda imzaları bulunan ve gereği gibi yetkili kılınmış temsilcileri imzalamışlardır.

İşbu Andlaşma, KANBERRA 'da, 1994 yılının 3 MART gününde İngilizce ve Türkçe olarak ve her iki metinde aynı derecede geçerli olarak yapılmıştır.

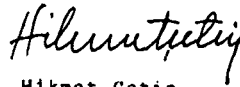
AVUSTRALYA ADINA

Gerath Evans

Dışişleri Bakanı

TÜRKİYE CUMHURİYETİ ADINA

Hikmet Çetin

Dışişleri Bakanı

[TRANSLATION -- TRADUCTION]

TRAITÉ D'EXTRADITION ENTRE L'AUSTRALIE ET LA RÉPUBLIQUE TURQUE

L'Australie et la République turque,

Soucieuses de rendre plus efficace la coopération entre les deux pays en matière de suppression de la criminalité au moyen de la conclusion d'un traité d'extradition,

Sont convenues de ce qui suit :

Article premier. Obligation d'extrader

Les Etats contractants s'engagent à se livrer mutuellement, conformément aux dispositions du présent Traité, tout individu que les autorités compétentes de la partie requérante poursuivent pour une infraction ou pour l'exécution d'une sentence.

Article 2. Infractions passibles d'extradition

1. Les infractions passibles d'extradition sont les infractions qui, aux termes de la législation des deux Etats contractants, sont au minimum passibles d'une peine d'emprisonnement d'au moins une année ou d'une peine plus sévère.

2. Lorsque la personne est recherché en vue de l'exécution d'une peine d'emprisonnement, l'extradition n'est accordée que si la période d'emprisonnement qui reste à purger est d'au moins six mois.

3. Aux fins de l'extradition, il n'est pas tenu compte du fait que les législations des Etats contractants ne classent pas les actes ou omissions qui constituent l'infraction dans la même catégorie d'infractions ou n'usent pas d'une terminologie identique pour qualifier l'infraction. L'ensemble des actes ou omissions retenus contre l'individu dont la remise est demandée est pris en considération sans faire référence aux éléments constitutifs de l'infraction au regard de la législation des Etats contractants.

4. Lorsqu'une demande d'extradition couvre plusieurs infractions différentes et que l'extradition a été accordée au titre d'une de ces infractions donnant lieu à extradition, elle l'est aussi pour toute autre infraction qui sans cela ne donnerait pas lieu à extradition par simple application des paragraphes 1 et 2 ci-dessus pour la durée de l'emprisonnement.

5. Lorsque l'extradition est demandée pour une infraction envers la législation relative à la fiscalité, aux droits de douane, au contrôle des changes ou d'autres questions concernant les recettes fiscales, l'extradition ne peut être refusée simplement en raison du fait que la législation de l'Etat requis n'établit pas le même type d'impôts ou de droits ou ne prévoit pas les mêmes impôts, droits, réglementation douanière et contrôle des changes que la législation de l'Etat requérant.

6. Lorsque l'infraction a été commise hors du territoire de l'Etat requérant, l'extradition est accordée dans les cas où la législation de l'Etat requis punit une infraction commise hors de son territoire dans des circonstances semblables. Lorsque la législation de l'Etat ne

contient pas une telle disposition, ledit Etat a la faculté d'accorder ou de refuser l'extradition.

Article 3. Exceptions à l'obligation d'extrader

1. L'extradition n'est accordée dans aucun des cas suivants :

a) Si l'infraction pour laquelle elle est demandée est une infraction politique. La référence à l'infraction politique n'inclut pas :

(i) l'assassinat ou la tentative d'assassinat d'un chef d'Etat, ou d'un membre de sa famille;

(ii) une infraction relative à la législation sur le génocide;

(iii) une infraction vis à vis de laquelle les parties contractantes ont contracté une obligation d'établir une juridiction ou d'extrader conformément à un accord international elles sont parties; ou

(iv) une infraction constituée par l'enlèvement, la mise en danger, la participation à une activité mettant en danger la vie d'une personne ou qui est commise dans des circonstances qui créent un danger collectif direct ou indirect pour la vie d'autres personnes;

b) S'il y a des raisons sérieuses de croire que la demande d'extradition motivée par une infraction de droit commun a été présentée aux fins de poursuivre ou de punir un individu pour des considérations de race, de religion, de nationalité ou d'opinions politiques ou que la situation de cet individu risque d'être aggravée pour l'une ou l'autre de ces raisons;

c) Si l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est une infraction militaire qui ne constitue pas une infraction selon la législation pénale des parties contractantes;

d) Si, dans l'Etat requis ou dans un Etat tiers, une décision passée en force de chose jugée a déjà été rendue pour l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée;

e) Si, d'après la législation de l'une ou l'autre Partie contractante, la prescription de l'action publique ou de la peine est acquise ou si la responsabilité pénale a été éteinte en raison du laps de temps; ou

f) Si l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est sujette à l'amnistie ou au pardon par l'une ou l'autre des parties contractantes.

2. L'extradition peut être refusée dans les cas suivants :

a) Si la personne dont l'extradition est demandée est un ressortissant de la partie requise. Si la partie requise refuse d'extrader son ressortissant, elle doit, à la demande de la partie requise, soumettre le cas à ses autorités compétentes afin que des poursuites judiciaires soient engagées contre celui-ci si elles sont considérées comme appropriées.

b) Si l'individu réclamé fait l'objet dans l'Etat requis de poursuites pour l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée;

c) Si les autorités compétentes de l'Etat requis ont décidé de ne pas engager de poursuites judiciaires ou de mettre fin aux procédures engagées pour l'infraction en raison de laquelle l'extradition est demandée;

d) Si l'infraction pour laquelle l'individu est réclamé est punie par la torture ou par un traitement cruel, inhumain ou dégradant; ou

e) Si l'extradition risque d'avoir des conséquences sérieuses pour la personne en raison de son âge ou de son état de santé.

3. Le présent article n'a aucun effet sur les obligations des parties contractantes vis-à-vis d'un accord multilatéral.

Article 4. Renvoi de l'extradition

Lorsqu'une personne dont l'extradition est demandée est poursuivie ou accomplit une peine sur le territoire de la partie requise pour une infraction autre que celle pour laquelle l'extradition est demandée, l'extradition de cette personne peut être retardée par la partie requise jusqu'à la fin du procès et l'exécution complète de la sentence prononcée. Dans ce cas, la partie requise doit en informer la partie requérante.

Article 5. Procédures d'extradition et pièces à l'appui

1. La demande d'extradition est formulée par écrit et présentée par la voie diplomatique. Tout document produit à l'appui de la demande est dûment authentique conformément à l'article 6.

2. Sont produits à l'appui d'une demande d'extradition :

a) L'original ou la copie authentifiée de la déclaration de culpabilité, la sentence immédiatement exécutoire, un mandat d'arrêt ou une injonction ayant le même effet, délivrés conformément à la procédure figurant dans la législation de la partie requérante.

b) un exposé des infractions pour lesquelles l'extradition est demandée et un exposé des faits constituant les infractions ainsi que leur description juridique ainsi que l'heure et lieu où les infractions se sont produites et si possible, le lieu où la personne peut être trouvée.

c) un signalement aussi précis que possible de l'individu recherché assorti de tous autres renseignements susceptibles de contribuer à établir l'identité et la nationalité de l'individu et le cas échéant ses empreintes et sa photo; et

d) une déclaration explicite de l'autorité requérante qui demande l'extradition et si c'est nécessaire, l'arrestation provisoire de la personne.

3. Les documents communiqués aux fins d'une demande d'extradition sont assortis d'une traduction certifiée dans la langue de la Partie requise.

Article 6. Authentification des pièces justificatives

1. Tout document qui conformément aux dispositions de l'article 5 accompagne une demande d'extradition est admis comme preuve dans toute procédure d'extradition sur le territoire de l'Etat requis, s'il est dûment authentifié.

2. Aux fins du présent Traité, un document est dûment authentifié s'il est signé par un juge, un magistrat ou un fonctionnaire de l'Etat requérant et s'il porte un sceau officiel.

Article 7. Complément d'informations

1. Si l'Etat requis considère que les informations communiquées à l'appui d'une demande d'extradition sont insuffisantes pour satisfaire aux exigences du présent Traité, cet Etat peut demander des informations complémentaires dans un délai qu'il détermine. Dès réception de la réponse de la partie requérante, la partie requise peut accorder un délai raisonnable.

2. Si l'individu dont l'extradition est demandée est arrêté et que les informations complémentaires qui ont été fournies sont insuffisantes pour satisfaire aux exigences du présent Traité ou ne sont pas communiquées dans le délai fixé, cet individu peut être remis en liberté. Celle-ci ne s'oppose pas à ce que l'Etat requérant présente une nouvelle demande d'extradition dudit individu.

3. Si l'individu est mis en liberté conformément au paragraphe 2 du présent article, l'Etat requis en informe l'Etat requérant dans les meilleurs délais.

Article 8. Arrestation provisoire

1. En cas d'urgence, un Etat contractant peut demander, soit à l'intervention de l'Organisation internationale de police criminelle (Interpol), soit par d'autres moyens, l'arrestation provisoire de l'individu recherché en attendant que la demande d'extradition soit présentée par la voie diplomatique. La demande d'arrestation provisoire peut être transmise par la voie postale ou télégraphique ou par tout autre moyen laissant une trace écrite.

2. La demande d'arrestation provisoire comporte un signalement de l'individu recherché, une déclaration affirmant que l'extradition est demandée par la voie diplomatique, une déclaration indiquant l'existence de l'un des documents visés au paragraphe 2 (a) de l'article 5 autorisant l'arrestation de l'individu, une déclaration indiquant la peine qui a été ou qui peut être prononcée et si l'Etat requis en fait la demande, un bref exposé des actes ou omissions retenus et qui constituent l'infraction. La copie du document mentionné à l'alinéa 2 (a) de l'article 5 doit être attachée au formulaire original de la demande.

3. Sur réception de la demande d'arrestation provisoire, l'Etat requis prendra les dispositions nécessaires en vue d'obtenir l'arrestation de l'individu recherché et il informe le plus rapidement possible l'Etat requérant des suites données à sa demande.

4. Un individu détenu sur la base d'une demande d'arrestation provisoire peut être remis en liberté, si la demande d'extradition et les pièces justificatives visées à l'article 5 n'ont pas été reçues à l'expiration d'un délai de 45 jours à compter de la date de l'arrestation provisoire.

5. La mise en liberté de l'individu en application du paragraphe 5 du présent article ne s'oppose pas à l'introduction d'une procédure visant à son extradition si une demande à cet effet est reçue ultérieurement,

Article 9. Concours de requêtes d'extradition

1. Si l'extradition d'un même individu est demandée par deux ou plusieurs Etats, l'Etat requis détermine celui des Etats auquel l'extradition est accordée et informe les Etats requérants de sa décision.

2. Pour déterminer l'Etat auquel l'extradition est accordée, l'Etat requis tient compte de toutes les circonstances et notamment :

- a) De la gravité relative des infractions si les demandes portent sur des infractions différentes;
- b) Des date et lieu des infractions;
- c) Des dates respectives des demandes;
- d) De la nationalité de l'individu réclamé; et
- e) Du lieu de résidence habituelle de la personne

Article 10. Remise de l'individu

1. Dès que l'Etat requis a pris une décision sur la demande d'extradition il en informe l'Etat requérant par la voie diplomatique. Les raisons d'un refus partiel ou total doivent être données.

2. Si l'extradition est accordée, l'Etat requérant doit être informé du lieu et de la date de l'extradition et de la longueur de la détention provisoire avant l'extradition.

3. Sous réserve des dispositions du paragraphe 4 du présent article, si la personne dont l'extradition est demandée n'a pas été prise en charge à la date prévue, ladite personne peut être libérée à l'expiration d'un délai de 30 jours et doit en tout cas être libérée après 45 jours. L'Etat requis peut refuser d'extrader cet individu pour la même infraction.

4. Si un cas de force majeure empêche la remise ou la réception de l'individu à extrader, l'Etat intéressé en informe l'autre Etat. Les deux Etats contractants se mettent d'accord sur une nouvelle date de remise et les dispositions du paragraphe 3 du présent article sont applicables.

Article 11. Remise d'objets

1. A la demande de l'Etat requérant, l'Etat requis remet, dans la mesure permise par sa législation et, sous réserve des droits des tiers, les objets et articles suivants :

(a) Les objets utilisés lors de la commission de l'infraction ou pouvant servir de pièces à conviction;

(b) Les objets et les articles acquis à la suite de l'infraction et trouvés en possession de la personne recherchée lors de son arrestation ou de sa détention ou découverts par la suite, qui se trouvent sur son territoire et qui proviennent de l'infraction ou qui peuvent servir de pièces à conviction.

2. Dans la mesure du possible, les objets spécifiés au paragraphe 1 du présent article doivent être remis à la partie requérante en même temps que la personne extradée. La remi-

se des objets susmentionnés est effectuée, à la demande de l'Etat requérant, même dans le cas où l'extradition déjà accordée ne pourrait avoir lieu par suite de la mort ou de l'évasion de l'individu réclamé.

3. La partie requise peut conserver temporairement les objets et articles susmentionnés s'ils sont nécessaires aux fins de poursuite en cours ou les remettre sous condition de restitution.

4. Les droits de la partie requise ou des tierces parties concernant lesdits objets et les articles doivent être respectés. Les objets et les articles sont restitués gratuitement à la partie requise dès que possible après la fin de la procédure.

Article 12. Règle de la spécificité

Aucune personne extradée conformément au présent traité ne peut être poursuivie, punie ou détenue aux fins de l'exécution d'une peine soumise à toute autre peine restrictive de sa liberté personnelle ou remise à un Etat tiers à raison d'une infraction commise avant sa remise autre que celle qui a donné lieu à l'extradition sauf dans les cas suivants :

a) Si la partie qui a remis la personne donne son consentement. Une demande de consentement doit être soumise accompagnée des documents mentionnés à l'article 5 et un procès verbal établi par l'autorité compétente de la déclaration faite par la personne extradée concernant la demande de consentement;

b) Si la personne, alors qu'elle avait la possibilité de le faire, n'a pas quitté l'Etat requérant dans les 45 jours suivant son élargissement à la suite de l'infraction pour laquelle il a été extradé. Ce délai n'inclut pas la période au cours de laquelle la personne libérée n'avait pas la possibilité de quitter volontairement le territoire de la partie; ou

c) Lorsque l'intéressé est retourné volontairement sur le territoire de la partie à laquelle l'extradition avait été consentie après l'avoir quitté.

Article 13. Remise à un Etat tiers

1. Lorsqu'un individu a été remis à l'Etat requérant par l'Etat requis, l'Etat requérant en peut remettre ledit individu à un Etat tiers pour une infraction commise avant sa remise, sauf :

a) Si l'Etat requis y consent; ou

b) Si, ayant eu la possibilité de le faire, l'individu extradé n'a pas quitté l'Etat requérant dans les quarante-cinq jours qui suivent son élargissement définitif en raison de l'infraction pour laquelle il a été extradé ou lorsqu'il y est retourné après l'avoir quitté.

2. Avant d'accéder à la demande conformément à l'alinéa a du paragraphe 1 du présent article, il est loisible à l'Etat requis de demander que lui soient transmis les documents visés à l'article 5.

Article 14. Transit

1. Le transit par le territoire d'une partie contractante vers le territoire de l'autre partie contractante extradée est autorisé sur présentation d'une demande à condition, que l'infraction concernée donne lieu à extradition conformément à l'article 2 et que la partie contractante à laquelle est demandée l'autorisation de transit ne considère pas que l'infraction est couverte par l'article 3.

2. La demande de transit est accompagnée des copies des documents mentionnés aux alinéas (a) et (b) du paragraphe 2 de l'article 5.

3. La partie requise n'est pas obligée de permettre le transit de ses ressortissants ou d'une personne qui peut être poursuivie ou appelée à accomplir sa peine sur son territoire.

4. Si le transport aérien est utilisé, les dispositions suivantes seront appliquées:

a) si aucun atterrissage n'est prévu, l'Etat demandeur devra informer l'Etat dont le territoire est survolé et certifier que l'un des documents mentionné à l'alinéa a du paragraphe 2 de l'article 5 l'article existe et indiquer le nom et la nationalité de la personne en transit.

b) En cas d'atterrissage fortuit la notification aura l'effet d'une demande de détention provisoire de l'individu telle que prévue à l'article 8 et l'Etat demandeur devra présenter une demande formelle de transit conformément au paragraphe 1 du présent article.

c) Si un arrêt intermédiaire est sollicité, l'Etat requérant devra soumettre une demande selon le paragraphe 1 du présent article.

5. Si les circonstances exigent une détention en attente de transit, la partie requérante peut être tenue d'appliquer les dispositions du paragraphe 2 de l'article 8

6. Lorsqu'une personne est maintenue en détention pour cause de transit, la partie contractante sur le territoire de laquelle la personne est détenue peut demander que la personne soit libérée si le transport n'est pas fourni dans un délai raisonnable

Article 15. Autorités compétentes

Aux fins d'application des articles 6 et 8 du présent traité, les autorités compétentes sont :

(a) pour la Turquie- un juge, un tribunal ou un procureur; et

(b) pour l'Australie- le Ministre de la justice, un juge ou un magistrat.

Article 16. Frais

1. L'Etat requis prend toutes les dispositions nécessaires et assume les frais afférents aux procédures résultant de la demande d'extradition.

2. Les frais encourus après l'extradition sont à la charge de l'Etat requérant.

3. Les frais afférents au transit sont à la charge de l'Etat requérant.

Article 17. Entrée en vigueur et dénonciation

1. Le présent Traité entrera en vigueur trente jours suivant la date à laquelle les Etats contractants se seront notifiés par écrit l'accomplissement de leur formalités respectives pour son entrée en vigueur.

2. Les demandes d'extradition présentées après l'entrée en vigueur du présent traité sont régies par les dispositions de celui-ci y compris l'article 2, quel que soit la date de la commission de l'infraction.

3. L'un ou l'autre des Etats contractants pourra dénoncer le présent Traité à tout moment moyennant un préavis écrit de 180 jours adressé à l'autre Etat contractant.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent Traité.

Fait à Canberra le 3 mars 1994 en langues anglaise et turque les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de l'Australie :

GARETH EVANS

Ministre des affaires étrangères

Pour le Gouvernement de la République Turque :

HIKMET CETIN

Ministre des affaires étrangères

I

Ankara, 27 mars 1995

Note No : 028/95

L'Ambassade d'Australie présente ses compliments au Ministère des affaires étrangères de la République turque et a l'honneur d'informer le Ministère de l'existence d'une erreur dans la version anglaise du Traité d'extradition entre l'Australie et la République turque conclu à Canberra le 3 mars 1994 (désigné ci-après par "le traité").

L'article 2.1 du traité se lit comme suit dans sa version anglaise:

"Les infractions passibles d'extradition sont des infractions punissables par seulement un emprisonnement d'un an au maximum ou par une privation de liberté plus sévère selon la législation des parties contractantes".

L'Ambassade a l'honneur d'indiquer que ce texte contient une erreur et que le mot "seulement" ne devrait pas apparaître dans l'article 2.1. La version turque du traité ne contient pas cette erreur et par conséquent n'a pas besoin d'être corrigée.

Conformément à l'alinéa b du paragraphe 1 de l'article 79 de la Convention de Vienne sur la législation des traités, l'Ambassade a l'honneur de proposer que cette erreur soit corrigée par la suppression du mot "seulement" de l'article 2.1 de la version anglaise du traité.

L'article 2.1 du traité devra par conséquent se lire comme suit dans sa version anglaise:

"Les infractions passibles d'extradition sont des infractions punissables par un emprisonnement d'un an au maximum ou par une privation de liberté plus sévère selon la législation des parties contractantes".

Compte tenu des paragraphes précédents, l'Ambassade a l'honneur de proposer que les parties contractantes au Traité se mettent d'accord sur les interprétations suivantes :

Les parties contractantes devront en appliquant le Traité interpréter l'article 2.1 comme signifiant que les infractions passibles d'extradition sont des infractions punissables par un emprisonnement d'un an au maximum ou par une privation de liberté plus sévère selon la législation des parties contractantes même si une autre catégorie de punition existe pour cette infraction selon la législation de l'une ou l'autre ou des deux parties contractantes.

Les parties contractantes devront dans leur application du traité l'interpréter tel que corrigé comme signifiant que cette extradition peut être refusée si elle n'est pas permise par la législation de la partie requise en raison de la catégorie de punition à laquelle la personne accusée ou condamnée pour une infraction passible d'extradition peut faire l'objet.

Si la correction figurant dans les paragraphes précédents ainsi que les interprétations de la version corrigée du traité sont acceptables au Gouvernement de la Turquie, la présente Note ainsi que la réponse positive du Ministère des affaires étrangères constitueront un accord entre le Gouvernement de l'Australie et le Gouvernement de la République turque qui entrera en vigueur à la même date que le Traité.

Le présent échange de notes ne doit pas être interpréter comme une accession de la Turquie à la Convention de Vienne sur la législation des traités du 23 mai 1969.

L'Ambassade d'Australie saisit cette occasion etc.

II

Ankara, 28 mars 1995

KKVM-1/Avustralya-2753

Le Ministère des affaires étrangères de la République turque présente ses compliments à l'Ambassade d'Australie et a l'honneur d'accuser réception de la Note de l'Ambassade No 028/95 datée du 27 mars 1995 qui se lit comme suit :

[Voir note I]

Le Ministère des affaires étrangères a l'honneur de confirmer que les propositions précédentes sont acceptables au Gouvernement de la Turquie, et que la Note de l'Ambassade d'Australie et la présente réponse constituent un accord entre le Gouvernement de l'Australie et le Gouvernement de la République turque qui entrera en vigueur à la même date que le Traité.

Le Ministère des affaires étrangères de la République turque saisit cette occasion etc.

